

Graciencs a la contra

Oscar Mejías

Taller de costura adreçat a dones organitzat per l'entitat Ak benn a Dakar (Senegal). Foto: Cedida

Els autèntics protagonistes

Tot i ser filla de Sarrià, la Mima Sant va venir a Gràcia el 1972. I, malgrat que ara ja no hi viu, el barri la va marcar tant que mai ha deixat de tenir-hi una connexió. Va ser al 2005 quan, juntament amb altra gent, la Mima funda Amics d'ak ben, una entitat sense ànim de lucre que es dedica a donar suport a ak benn de Dakar. Ak benn és una entitat creada l'any 1995 pels germans de Taizé (Kër Taizé) al barri de Grand Yoff de d'aquesta ciutat senegalesa.

Ens trobem davant d'un cas curiós, ja que primer neix l'Association ak benn a Dakar i, més endavant, neix la contrapart, els Amics d'ak benn. "En el nostre cas és el Sud qui ajuda al Nord, és el Sud que té les iniciatives i fa el treball important", comenta la Mima. L'aportació d'Amics d'ak benn a la iniciativa de Dakar és la d'ajudes a través de materials, venent l'artesanía i amb altres maneres que es puguin suggerir, o amb l'adhesió com a associats, per a alguns amb donatius puntuals o regulars.

Llavors, quina és la tasca d'ak benn a Dakar? Es tracta d'una associació que miren pel futur de la gent de la zona: dones, joves i infants són els que hi acudeixen per descobrir, construir i crear lligams. I la Mima està molt orgullosa del camí recorregut. "S'arriba fins aquí amb molt de treball. Per això no ens agrada parlar de voluntaris sinó de compromís. Compromís dels responsables, joves, dones i infants del barri de Grand Yoff i aquí a Catalunya de les persones que creuen en la tasca que hem assumit i que, tot i ser volunta-

ris tots, ens hi dediquem amb professionalitat". És així com han arribat a construir tota mena d'iniciatives, basades en els seus mercats, botigues, de tu a tu, on hi venen l'artesanía que fan a ak benn. I no només això, sinó que també organitzen esdeveniments diversos com trobades, xerrades o exposicions. I, particularment, la Mima hi aporta el seu granet

La tasca d'ak benn a Dakar és mirar pel futur de la gent de la zona: dones, joves i infants hi acudeixen per descobrir, construir i crear lligams

de sorra "col·laborant sobretot amb el que sé fer millor, com és dibuixar, opinar sobre els seus dissenys i donant un cop de mà a les dones i als infants i, per descomptat, als animadors". Davant de la pregunta de com animaria la gent a col·laborar, la Mima insta a "interessar-se per tot, pel món on es viu, per les nostres respectives cultures i el seu entorn, pel treball ben fet, la tècnica, l'art. És també una invitació a donar més, a donar-se generosament. Així, de mica en mica, els infants, els adolescents, més tard joves, les dones esdevenen els autèntics protagonistes del projecte". ●

La torratxa Pantalles

Jesús Sánchez
@ciutatsatelite

a pandèmia ha estat un factor decisiu per consolidar el model actual de teletreball que moltes empreses i administracions - motivades per diferents raons - estan implantant a les seves organitzacions. És evident que moltes professions, allunyades ja dels models de producció fabril, semblen haver estat concebudes per permetre la feina des de casa. No em pertoca ficar-me en un jardí i analitzar els pros i els contres d'aquest model. Però sí voldria aturar-me en reflexionar sobre una qüestió tan domèstica com simbòlica dels nostres temps. I és la dedicació de molts teletreballadors a estar davant d'una pantalla, primer, per motius de feina i després com a eina per l'oci o les relacions socials. En el passat, qui no s'ha sentit interpel·lat quan hom deia que passava més temps amb companys de feina que amb la seva família? O qui dels boomers aquí presents no ha sentit dir dels seus pares que ja estava bé de fer petar la xerrada al carrer o fer puntades a la pilota i que vinga nano puja a casa a fer els deures de l'escola?

El carrer o les xerrades de cafè de la feina han estat (i continuaran sent però de forma diferent) un pegament social d'una forma de la que potser no erem massa conscients fins que molts hem hagut d'orientar el temps, l'espai i les eines laborals cap a l'àmbit domèstic i amb un nou agent com és la pantalla.

Les pantalles són els nous vells companys de feina. És un intermediari alfa que ens domina i ara passem més hores amb les pantalles que amb la família i les puntades de pilota ja no es fan al carrer sinó a les pantalles i fem el cafè davant una pantalla.

És clar que la societat ha canviat de pantalla però convidaria potser que possem de tant en tant la pantalla en negre perquè no se'n quedi la ment en blanc, vagi a ser que -parafraçant el microrelat d'Augusto Monterroso- quan vaig despertar, la pantalla encara estava allà. Pantalles. ●

FORN DE Sant Tirs

I ara, troba'ns també a la nostra parada dins del **Mercaf de la Llibertat**

Verdi, 54 · 932 371 829
Gran de Gràcia, 70 · 932 185 698
Astúries, 13 · 932 378 492
Mercat de l'Abaceria, parada 41 · 932 855 055

CONSORCI PER A LA NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA

Vols aprendre català?

Vine i informa-te'n.

Cursos del Centre de Normalització Lingüística de Barcelona
Av. Príncep d'Astúries, 23-27
Tel. 93 217 87 23
www.cpnl.cat/xarxa/cnlbarcelona
blocs.cpnl.cat/sarriaambgracia

BUGADERIA LAUNDRY
ATENCIÓ TELEFÒNICA de 7.00 a 22.00h
620 949 695 · Carrer Indústria, 23

RENTADORA 4,00€ → 3,50€*	9 KGS
RENTADORA 5,00€ → 4,50€*	14 KGS
RENTADORA 7,00€ → 5,60€*	18 KGS

HORARI D'OBERTURA
TOTS ELS DIES
07.00 - 22.00 H

Acceptem TARGETA DE CRÈDIT

ASSECADORA
1€
10 minuts

*Amb targeta prepagament, sabó i suavitzant inclosos.